



ROAR STEFFENSEN ►► For mange i Peru er det at møde forkyndelsen af, at Kristus har gjort alt for os, virkelig som at komme ud af et fængsel af frygt

Peruanerne er styret af frygt og skyld

Det bliver til frihed og liv, når det går op for mennesker, at frelsen ikke afhænger af deres egne gerninger

AF ROAR STEFFENSEN

Jeg har flere gange været frustreret over, hvor svært det er for den bibelske og lutherske lære om retfærdiggørelsen af tro at slå rod i peruanerne. Nogle gange har jeg tænkt, at lutherdom bare ikke egner sig til peruanske forhold.

Når frustrationerne tager lidt af, kan jeg godt se, at det bibelske budskab om en stedfortrædende frelse, der af nåde giver os evigt liv, ikke passer nogen steder. For det strider mod den menneskelige natur, og evangeliet er det, som ikke er opstået i noget menneskes hjerte.

Når der tilmed er en 500 årig lang historie for lovsk blandings-kristendom i Peru, giver det nogle særlige udfordringer med at forkynde de lutherske kernesandheder dér. Samtidig er der også nogle fordele, for de lutherske kerneværdier bliver vigtige og relevante på anden måde, end de ofte er i Danmark, hvor de på grund af vores tradition og kendskab kan virke selvfølgelig.

Blandingsreligion

At være luthersk i Peru er at være en del af et meget, meget lille mindretal. For Peru har været katolsk siden de spanske conquistadorens erobring af Inkariget fra 1532 og frem.

Det vil sige, at den katolske kirke samtidig med erobringen var til stede og kristnede Peru – om nødvendigt med sværdet. Man fik bygget kirker og indsat præster, messerne blev læst, sakramenterne forvaltet, og kulturen blev forandret.

Men samtidig blev evangeliet og budskabet også forandret. For nok kan man med tvang og magt ændre menneskers ydre religiøse udtryk, men det er langt vanskeligere at ændre deres verdensbillede.

Det har ført til, at den katolske tro i Peru (og hele Latinamerika) er blandet med inkaernes oprindelige tro på ånder, Moder Jord, og så videre. Det giver sig udslag på mange forskellige



"Mange peruanere i den lutherske kirke kommer fra de fattige og marginaliserede grupper i samfundet, og de oplever ny værdighed i kirken," siger Roar Steffensen. Billedet er fra en gudstjeneste i Den lutherske kirke i Canchis i det sydøstlige Peru.

måder også i dag. Tilbedelse af Jomfru Maria-figurer, påkaldelse af ånder, ofringer til Moder Jord, deltagelse i fester med hedensk indhold eller i kirkelige begivenheder, hvor Maria og helgenbilleder fejres mere end Jesus betragtes alt sammen som en del af den "rette katolske tro".

Vokset op med frygt

Mange er vokset op med at lever i frygt, fordi man aldrig kan vide, om man har gjort nok og ofret nok for at tilfredsstille guddommen – om det så er Gud Fader i Himlen eller Moder Jord.

I en kultur uden samme sikkerhedsnet, som her i Danmark, frygter mange sygdom, uheld og ulykker og naturens luner, dårlig høst og så videre. Samtidig findes der en udbredt skæbnetro, som betyder, at peruanere ofte tror, at uheld, sygdom og ulykker sker på grund af egne fejl, fald og skyld. Så man lever med skyld og frygt for, at guddommen eller skæbnen skal straffe én for alle ens fejl og mangler.

Denne frygtkultur blev ikke udryddet med evangeliets komme og med kristningen af Peru, for generelt set

har den katolske kirke og dens præster ikke formået at bringe peruanerne det frigørende evangelium om frelsen af nåde alene ved tro på Kristus.

Det er denne kultur mange peruanere i den lutherske kirke kommer ud af. Og for mange er det at møde forkyndelsen, af at Kristus har gjort alt for os, virkelig som at komme ud af et fængsel af frygt.

Kristus alene

Ordet fra 1 Tim 2,5-6 er centralt for mange. Her står der, at der kun er én formidler mellem Gud og mennesker, nemlig mennesket Jesus Kristus, der gav sit liv som løsesum for mange.

At Jesus med sit offer har betalt vores løsesum betyder, at vi ikke skal ofre mere. Gud er tilfreds med Jesu offer. Og samtidig er det Jesus og kun Jesus (ikke helgener, Maria eller andre), der har betalt prisen for vores frelse, og derfor er han den eneste, vi skal tilbede.

Nåden sætter fri

Den lutherske grundsetning "Kristus alene" står altså helt centralt. Det samme gør "Nåden alene", fordi man der finder hvile i,

at frelsen ikke afhænger af ens egne gerninger og præstationer, eller af ens deltagelse i messer og fester og så videre, men at frelsen fås som en gave alene ved Guds store nåde.

Når det går op for mennesker, at nåde betyder, at Gud alene handler i sin godhed mod os, og at vores frelse ikke afhænger af os selv, så bliver det til frihed og liv.

Ny værdighed

I den katolske kirke betragtes præsten som mellemmand mellem Gud og mennesker og har derfor en særlig status. Den lutherske lære afskaffer ikke embedet, men flytter fokus fra præsterollen til menigheden.

At den enkelte kristne har lige så fri adgang til Gud som præsten, er ofte en ny tanke for mange peruanere, der får kontakt med de evangeliske og lutherske kirker. Og når kirken også lægger vægt på, at hver kristen har en nådegave og derfor kald til at tjene, oplever mange, at de både har værdighed og betydning i kirken.

Det er nyt for mange af de kristne, som ofte kommer fra de fattige og marginali-

serede grupper i det peruanske samfund.

Under pres

Mange oplever en åndelig frihed og en ny menneskelig værdighed ved at være med i en luthersk kirke. Men samtidig kommer de under et stort pres fra omgivelserne.

Det er svært for familien at acceptere, at deres børn eller søskende begynder at komme i det, som mange betragter som en sekt. Der er fester, ritualer og drikkeri, man ikke længere kan eller vil deltage i, og det fører til, at mange



"Der er brug for oplæring i den lutherske lære i Peru," siger projektmisionær Roar Steffensen. Fra 2002 til 2007 var han udsendt som missionær i landet.

beskyldes for at svigte slægten og traditionen – og nogle beskyldes endda for at være skyld i alle uheld og ulykker i familien. De unge oplever at være under et stort pres fra andre unge i forhold til livsstil, tro og værdier.

Oplæring og forbøn

Der er stadig brug for både oplæring i den lutherske lære og for forbøn for kirken i Peru.

Ud over den traditionelle kultur, som mange er rundet af, breder sekulariseringen sig også hastigt i samfundet og sætter de kristne under yderligere pres.

Kendskab og tillid til Skriften og en grundfæstet tro på Guds frelsende nåde er vigtig, for at den bibelske og lutherske tro kan blomstre i Peru. Der er et stort behov for, at de lutherske kerneværdier trænger ind i hjertet på mennesker og slår dybe rødder.

Den lutherske kirke i Peru

- Navn: Iglesia Evangélica Luterana – Perú (IEL-P)
- Dannet i 1995 som national kirke.
- IEL-P er et resultat af missionsarbejdet drevet af Norsk Luthersk Misjonssamband fra 1978 og med LM som partner siden 1988.
- I dag har kirken mellem 1.000 og 1.500 aktive medlemmer fordelt på godt 40 menigheder.
- Kirkens arbejde er koncentreret i den sydlige del af Peru, særligt i og omkring byerne Arequipa, Juliaca, Puno, Cusco og Tacna.

Støt LM's arbejde i Peru

Mærk gaven "Peru", og send den til:

Bankoverførsel: 2230-0726496390
MobilePay: 93 39 00 20